

Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ: Αγάπη συνεπάγεται θλίψη

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ \(Σαχάρωφ\)](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

panagia Η Παναγία μας , πόνεσε πιο πολύ απ' όλες τις γυναίκες , πιο πολύ απ' όλες τις μανάδες του κόσμου, γιατί κανένα δεν έβλαψε , σε κανένα δεν έκανε κακό κι' όμως Της έκαναν το μεγαλύτερο κακό όλης της οικουμένης.

Σταύρωσαν Τον Υιό Της .

Και αντικρύζοντάς Τον πάνω Στο Σταυρό , πόνεσε τόσο η καρδιά της ...

Γι' αυτό μπορεί να καταλάβει την κάθε πονεμένη ύπαρξη , και συμπάσχει με τον κάθε άνθρωπο που πονά, γιατί ακριβώς , ξέρει τι πάει να πει " πόνος " .

" Όταν η ψυχή κατέχεται από την αγάπη του Θεού, τότε, ω, πώς είναι όλα ευχάριστα, αγαπημένα και χαρμόσινα! Η αγάπη, όμως, αυτή συνεπάγεται θλίψη· και όσο βαθύτερη είναι η αγάπη, τόσο μεγαλύτερη είναι και η θλίψη.

Η Θεοτόκος δεν αμάρτησε ποτέ, ούτε καν με το λογισμό, και δεν έχασε ποτέ τη χάρη, αλλά και Αυτή είχε μεγάλες θλίψεις. Όταν στεκόταν δίπλα στο Σταυρό, τότε ήταν η θλίψη Της απέραντη σαν τον ωκεανό, και οι πόνοι της ψυχής Της ήταν ασύγκριτα μεγαλύτεροι από τον πόνο του Αδάμ μετά την έξωση από τον Παράδεισο, γιατί και η αγάπη Της ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερη από την αγάπη του Αδάμ στον Παράδεισο. Και αν επέζησε, επέζησε μόνο με τη θεία δύναμη, με την ενίσχυση του Κυρίου, γιατί το θέλημά Του ήταν να δει η Θεοτόκος την Ανάσταση και ύστερα, μετά την Ανάληψή Του, να παραμείνει παρηγοριά και χαρά των Αποστόλων και του νέου χριστιανικού λαού.

Εμείς δεν φτάνουμε στο πλήρωμα της αγάπης της Θεοτόκου, και γι' αυτό δεν μπορούμε να εννοήσουμε πλήρως το βάθος της θλίψεώς Της. Η αγάπη Της ήταν τέλεια. Αγαπούσε άπειρα τον Θεό και Υιό Της, αλλ' αγαπούσε και το λαό με μεγάλη αγάπη. Και τί αισθανόταν άραγε, όταν εκείνοι, που τόσο πολύ η ίδια αγαπούσε και που τόσο πολύ ποθούσε τη σωτηρία τους, σταύρωναν τον αγαπημένο της Υιό;

Αυτό δεν μπορούμε να το συλλάβουμε, γιατί η αγάπη μας για τον Θεό και τους ανθρώπους είναι λίγη. Κι όπως η αγάπη της Παναγίας υπήρξε απέραντη και

ακατάληπτη, έτσι απέραντος ήταν και ο πόνος της που παραμένει ακατάληπτος για μάς.

Η Θεοτόκος δεν παρέδωσε στη Γραφή ούτε τις σκέψεις Της ούτε την αγάπη Της για τον Υιό και Θεό Της ούτε τις θλίψεις της ψυχής Της κατά την ώρα της σταυρώσεως, γιατί ούτε και τότε θα μπορούσαμε να τα συλλάβουμε. Η αγάπη Της για τον Θεό ήταν ισχυρότερη και φλογερότερη από την αγάπη των Χερουβείμ και των Σεραφείμ, και όλες οι δυνάμεις των αγγέλων και αρχαγγέλων εκπλήσσονται με Αυτήν. “